

U 19/2022 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om minskade metanutsläpp i energisektorn och om ändring av förordning nr (EU) 2019/942

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag av den 15 december 2021 till Europaparlamentets och rådets förordning om minskade metanutsläpp i energisektorn och om ändring av förordning nr (EU) 2019/942.

Helsingfors den 17 februari 2022

Näringsminister Mika Lintilä

Konsultativ tjänsteman Maria Kekki

17.2.2022

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM MINSKADE METANUTSLÄPP I ENERGISEKTORN OCH OM ÄNDRING AV FÖRORDNING NR (EU) 2019/942

1 Bakgrund

Europeiska kommissionen antog den 14 juli 2021 det så kallade 55-beredskapspaketet, som innehåller förslag till grund för genomförandet av skyldigheterna enligt EU:s klimatlag att minska EU:s nettoutsläpp av växthusgaser med minst 55 procent från 1990 års nivå före 2030 samt att uppnå klimatneutralitet på EU-nivå före 2050. Enligt kommissionens arbetsprogram 2021 är metanförförordningen (COM (2021) 805 final) som publicerades den 14 december en del av 55-beredskapspaketet. Samtidigt publicerade kommissionen även förslag till ett omarbetat gasdirektiv samt en gasförordning (COM (2021) 803 final och COM (2021) 804 final). För förslagen utarbetas separata U-skrivelser.

Metan är den näst kraftigaste växthusgasen till sin helhetsverkan strax efter koldioxid och svarar för cirka en tredjedel av den nuvarande klimatuppvärmningen.

IPCC-klimatpanelens färskaste rapport framhäver metanens roll som en av de viktigaste växthusgaserna som orsakar klimatförändringen. Rapporten stakar ut att metannivåerna är de högsta någonsin och klart över den utsläppsnivå som är förenlig med begränsningen av uppvärmningen till 1,5 °C.

Det generella beslutet (Glasgow Climate Pact) som godkändes på klimatmötet i Glasgow i november 2021 uppmanar parterna till ytterligare åtgärder för att bekämpa metanutsläppen före 2030. I samband med mötet i Glasgow inleddes även den globala utfästelsen om metan (Global Methane Pledge) på initiativ av EU och Förenta staterna. Målet med utfästelsen är att minska de globala metanutsläppen som orsakas av människans verksamhet med 30 procent under tiden 2020–2030. Över 100 länder har anslutit sig till initiativet (bland annat EU och Finland). Åtgärderna inom utfästelsen omfattar att förbättra kvaliteten på övervakningen och rapporteringen av metanutsläppen och att öka transparensen samt energisektorns åtgärder vid sidan om andra sektorer.

Via metanförförordningen svarar EU för sin del på den globala utmaningen att minska metanutsläppen och tar även ansvar för de internationella åtaganden och skyldigheter som fastställts. Målet att nå en 55-procentig utsläppsminskning enligt den europeiska Green Deal förutsätter även att metanutsläppen minskas.

Cirka 60 procent av världens metanutsläpp är antropogena, varav den största delen enligt uppskattningarna härstammar från jordbruk (ca 50 %), produktionen och användningen av fossila bränslen (ca 25–33 %) och avfallssektorn (ca 25 %). Av EU:s metanutsläpp härstammar 19 procent från energisektorn.

EU:s metanutsläpp från energisektorn har minskat med cirka hälften sedan 1990-talet. På jordbruks- och avfallssidan har minskningen skett långsammare. Inom energisektorn uppkommer

metanutsläpp som läckage i överföringsnät, fartyg och distributionsnät för samt produktionen av kol, olja och naturgas. Metan släpps även avsiktligt ut i luften, till exempel när gasrör töms, samt vid fackling frigörs metan på grund av ofullständig förbränning. Fackling är förbränning av överskottsgas som i synnerhet sker på olje- och gasfält, där överskottsgas bränns på produktionsplatsen. Av energisektorns metanutsläpp kommer 40 procent från fasta bränslen, 31 procent från förbränning och 29 procent från läckage inom produktionen och överföringen av olja och gas. Kommissionen har uppskattat att de mest kostnadseffektiva metanutsläppsminskningarna kan göras inom energisektorn.

Eftersom den största delen av metanutsläppen från fossila bränslen som används inom EU uppkommer utanför dess gränser behöver medlemsstaterna samarbeta inom detta område.

Kommissionen antog i december 2020 en metanstrategi (COM(2020) 663 final), där källorna för metanutsläpp i EU-området och eventuella åtgärder kartlades (E 139/2020 vp). Genom förordningen som nu föreslås strävar man efter minskade metanutsläpp i energisektorn inom hela leveranskedjan, i första hand genom att förbättra informationen om de huvudsakliga metankällorna inom energisektorn. Dessutom vill man säkerställa en fortsatt effektiv minskning av metanutsläppen i energisektorn inom hela leveranskedjan i EU, särskilt från företagens håll. För det tredje vill man förbättra tillgången på information för att kunna skapa incitament för att minska metanutsläppen beträffande den fossila energi som förs in i EU. Den föreslagna förordningen omfattar metanutsläpp från fossila bränslen; prospektering och produktion, behandling, transport och distribution av olja och naturgas samt lager och LNG-terminaler för dessa, samt kolgruvor och även nedlagda och övergivna gruvor.

2 Huvudsakligt innehåll

I förslaget strävar man efter en noggrannare mätning, rapportering och verifiering av metanutsläpp, kartläggning och reparation av läckage i nätet samt begränsning av fackling. Dessutom fastställs skyldigheter angående mätning och anmälan av metanutsläpp från fossila bränslen som förs in i EU.

Förslaget gäller prospektering och produktion av olja och naturgas, insamling och processering av naturgas, överföring och distribution av naturgas, lager under jord och terminaler (LNG) för flytande naturgas där det finns fossil eller förnybar metan, samt kolgruvor under och ovan jord, även nedlagda och övergivna. Förordningen omfattar även metanutsläpp som uppkommer utanför unionen och importörer av fossila bränslen ska rapportera om dessa utsläpp till den behöriga myndigheten i importlandet.

Mätning av och rapportering om metanutsläpp

Enligt förslaget ska producenter av och aktörer inom olja, naturgas och stenkol i det första skedet, 12 månader efter att förordningen träder i kraft, till den behöriga myndighet som medlemsstaten utser lämna en rapport om metanutsläppen på källnivå, som uppskattas med allmänna men källspecifika utsläppskoefficienter. Senare, 24 månader efter att förordningen har trätt i kraft, ska aktörerna lämna en rapport som innehåller information om noggrannare källspecifika mätningar. Slutligen ska aktörerna lämna en rapport till den behöriga myndigheten 36 månader efter att förordningen har trätt i kraft, och årligen 48 månader efter att förordningen har trätt i kraft. Rapporten ska innehålla anläggningsspecifika mätningar, också från verksamhetsställen som inte är i bruk.

Enligt förslaget ska befogenheter överföras till kommissionen att anta genomförandeakter om dessa rapporteringskyldigheter genom att utarbeta en rapporteringsmodell.

U 19/2022 rd

Minskning av metanutsläpp

Verksamhetsutövarna ska åläggas att genomföra alla tillgängliga åtgärder för att förebygga och minimera metanutsläpp i sin verksamhet.

Åtgärder för kartläggning och reparation av läckage

Verksamhetsutövarna ska till medlemsstatens behöriga myndighet lämna ett program för åtgärder för kartläggning och reparation av läckage, och var tredje månad granska genomförandet av åtgärderna enligt programmet. Verksamhetsutövarna ska vidta reparationsåtgärder eller delar ska repareras eller bytas ut omedelbart då en läcka har upptäckts eller så snart som möjligt efter det, men senast inom fem dagar från att läckan upptäcktes.

Utblåsning/luftning och fackling av rörsystem för naturgas

Tömning av rörsystem för naturgas genom utblåsning avses bli förbjudet i alla andra situationer förutom i nödsituationer och då apparaturen är ur funktion, eller annars när det är oundvikligt.

Systematisk förbränning av metan och andra överskottsgaser i samband med rörsystem för naturgas, dvs. fackling, ska förbjudas enligt förslaget. Det ska endast vara tillåtet i situationer där det inte är möjligt att spruta tillbaka gasen i rörsystemet, använda den på platsen eller frigöra metan av andra än ekonomiska orsaker.

Aktörerna ska meddela den behöriga myndigheten när utblåsning och fackling sker.

När gammal facklingsutrustning repareras eller ny installeras ska standarderna som gäller effektiv förbränning beaktas.

Naturgaskällor som tagits ur bruk

Medlemsstaterna ska upprätta en förteckning över de naturgaskällor inom sitt område som tagits ur bruk. I ett senare skede ska det på dessa platser installeras mätare som mäter metanutsläpp och mätresultaten från dessa ska årligen rapporteras till den behöriga myndigheten.

Metanutsläpp från kolgruvor

De som utövar verksamhet med kolgruvor ska mäta metanutsläppen från kolgruvor under jord vid ventilationsluckor, avloppsstationer och metanavlägsnande system, även efter att gruvan har lagts ned. I kolgruvor ovan jord ska metanutsläpp mätas och rapporteras under gruvverksamheten och efter att den upphört.

Metanutsläppen från kolgruvor under jord avses bli mindre genom att man förbjuder utblåsning av metan och fackling på avloppsstationer. Utblåsning och fackling ska dock fortfarande vara möjliga i nödsituationer, när apparaturen är ur funktion eller när det annars är oundvikligt. Dessa undantagsförhållanden ska motiveras och rapporteras till den behöriga myndigheten.

Det föreslås att kommissionen ska ha rätt att komplettera förordningen genom att anta delegerade akter om begränsningar angående utblåsning av metanutsläpp från kokskolsgruvor genom ventilationsschakt.

Beträffande nedlagda och övergivna kolgruvor ska medlemsstaten upprätta en förteckning över de gruvor som finns inom dess område, mäta metanhalten och installera mätutrustning i alla

U 19/2022 rd

gruvor som lagts ned eller övergivits tidigast för 50 år sedan. Rapportering om de årliga uppskattade metanutsläppen ska årligen ske till den behöriga myndigheten. Gruvaktören avses vara ansvarig för nedlagda gruvor, medlemsstaten för övergivna gruvor.

Medlemsstaten ska utarbeta och genomföra en plan för minskning av metanutsläppen från övergivna gruvor. Denna plan ska lämnas till den behöriga myndigheten. Utblåsning via ventilationsluckor och fackling av metan i gruvor föreslås bli förbjudet i övergivna gruvor från och med 2030.

Metanutsläpp som uppstår utanför EU

Importörer av fossila bränslen ska årligen rapportera till medlemsstatens behöriga myndighet om den mäter metanutsläpp och medlemsstaten ska årligen rapportera dessa uppgifter till kommissionen. Det föreslås att kommissionen ska ha rätt att komplettera förordningen genom att anta delegerade akter om utökning eller ändring av importörers rapporteringsskyldigheter. Kommissionen ska skapa en transparent databas över metanutsläpp. Kommissionen kommer att delta i det internationella metanutsläppobservatoriets (International Methane Emission Observatory) verksamhet som grundades i slutet av 2021. Observatoriet lyder under FN:s miljöprogram och dess mål är att samla en världsomfattande databas om metanutsläpp, som presenterar information på regional nivå nästan i realtid, och som baserar sig på flera informationskällor, inklusive observationsmaterial som fås från satelliter. Genom kunskap strävar man efter att stödja och katalysera världsomfattande åtgärder för att minska utsläppen.

Behörig myndighet och oberoende kontrollör

Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet för övervakning och genomförande av metanförordningen. Dessa behöriga myndigheter ska vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra denna förordning. De behöriga myndigheterna ska samarbeta sinsemellan, med kommissionen och vid behov med myndigheter i tredje länder. De behöriga myndigheterna ska utföra regelbundna och spontana inspektioner av de aktörer som förordningen förutsätter och rapportera om dessa inspektioner.

Alla juridiska personer ska ha möjlighet att överklaga till den behöriga myndigheten om man upplever sig ha lidit skada på grund av brott mot denna förordning.

Oberoende kontrollörer ska bedöma kravenligheten hos de utsläppsrapporter som verksamhetsutövarna lämnar till dem i enlighet med denna förordning. Kontrollörerna kan utföra inspektioner på plats för att fastställa informationens tillförlitlighet, trovärdighet och exakthet ur källor och de metoder som använts. Om en kontrollör observerar inkonsekvenser ska aktörerna ändra den information de gett. Det föreslås att kommissionen ska ha rätt att komplettera förordningen genom att anta delegerade akter om europeiska eller internationella standarder för kvantifiering och mätning av metanutsläpp.

Det internationella metanutsläppobservatoriet (International Methane Emission Observatory) ska ha en verifierande roll med avseende på information om metanutsläpp, bland annat beträffande metodologier och datainsamling och aggregering, och av kommissionen motta den information som kommissionen får av de behöriga myndigheterna.

Påföljder

Medlemsstaterna ska reglera om påföljderna som tillämpas vid överträdelser mot bestämmelserna i denna förordning. Påföljderna ska vara effektiva, proportionerliga och varnande. Medlemsstaten ska notifiera kommissionen om grunderna för dessa straff.

Kommitté

Det fastställs att kommissionen ska bistå energiunionskommittén, som bildades tidigare och som består av medlemsstaternas representanter, i dess arbete.

3 Förslagets rättsliga grund och förhållande till subsidiaritetsprincipen

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 194.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) som ger unionen befogenheter att genomföra nödvändiga åtgärder för att uppnå målen med unionens energipolitik. Förslaget gäller endast energisektorn och det främjar uppnåendet av unionens energipolitiska mål, sådana de lyder i artikel 194.1, särskilt energimarknadens verksamhet, genom att förenhetliga tillsynen, rapporteringen och reglerna för minskning av metanutsläpp.

Ärendet behandlas i normal lagstiftningsordning. Beslut fattas med kvalificerad majoritet i rådet.

Den rättsliga grunden för förordningsförslaget kan anses vara adekvat.

Energisektorns metanutsläpp utgör ett problem som överskrider statsgränserna och varierar enligt medlemsstat och på unionens regionala nivå. De är betydelsefulla i varierande grad i alla medlemsstater, beroende på kombinationen av deras energikällor och naturresurserna. Nivån på utsläppsrapporteringen och tillämpningsområdena för minskningsåtgärderna varierar mellan medlemsstaterna och sektorsvis. Olika nationella angreppssätt kan leda till inkonsekvenser i regleringsbehandlingen i olika medlemsstater, vilket ökar den administrativa bördan för företag som verkar i fler än en medlemsstat, kan skada verksamheten på den inre marknaden genom att skapa hinder för aktörerna och försvårar insamlingen av jämförbar information i hela unionen. Vidare, eftersom merparten av metanutsläppen i anknytning till fossil energi som förbrukas i unionen sker utanför unionens gränser, leder medlemsstaternas gemensamma åtgärder mer sannolikt till resultat i leveranskedjans ifrågavarande delar och att en enhetlig inre energimarknad bibehålls. Av denna anledning gynnas minskningen av metanutsläpp överallt i unionen av ett enhetligt politiskt angreppssätt på unionsnivå. Dessutom medför metapolitik på unionsnivå betydande mervärde för de nationella klimatåtgärderna.

Angående proportionaliteten anser kommissionen att kostnaderna och regleringsbördan som anknyter till detta förslag har hållits på en så låg nivå som möjligt. Genom åtgärderna som framställs i detta förslag överskrids inte vad som är behövligt för att lösa de observerade problemen och uppnå de uppställda målen. Kostnaderna som uppskattas för kommissionen och medlemsstaterna anses godtagbara då man även beaktar de positiva ekonomiska nettoeffekterna som gäller kostnadseffektiva utsläppsminskningar med avseende på miljön och samhället.

Statsrådet anser att förslaget kan anses uppfylla subsidiaritets- och proportionalitetsprincipens krav med beaktande av målen med förordningsförslaget.

De befogenheter som föreslås bli överförda till kommissionen gäller å ena sidan utarbetande av en rapporteringsmodell av mer teknisk karaktär (artikel 12) och begränsningar rörande utblåsning av metanutsläpp ur ventilationsschakt i kokskolsgruvor (artikel 22) samt å andra sidan komplettering av förordningen genom antagande av delegerade akter om utökning eller ändring

av rapporteringsskyldigheterna för importörer av fossila bränslen utifrån sin egen bedömning (artikel 27). Statsrådet anser att med beaktande av syftet med förordningsförslaget kan överföringen av befogenheter anses vara motiverad till de mer tekniska delarna, men onödigt omfattande vad gäller rapporteringsskyldigheterna för importörer.

4 Behandlingskedan

4.1 Nationell behandling

Arbets- och näringsministeriet har bitt Energi- och Euratomsektionen (EU21) som är underställd kommittén för EU-ärenden om de yttranden som gäller det förslag som nu behandlas och U-skrivelseutkastet den 28 januari 2022. Dessutom har expertutlåtanden begärts av Gasgrid, Energimyndigheten, Gasföreningen och Energiindustrin. Utkastet till U-skrivelse har behandlats i EU-ministerutskottet den 11 februari 2022 och på Statsrådets allmänna sammanträde den 17 februari 2022.

4.2 Behandling av förslaget i EU-institutioner

Kommissionen har inte ännu föredragit förordningsförslaget för rådets energi arbetsgrupp. Rådets ordförandeland Frankrike har inte ännu inlett behandlingen av förordningsförslaget.

I Europaparlamentet är det utskott som ansvarar för behandlingen av förslaget utskottet för industrifrågor, forskning och energi (ITRE) och eventuellt även miljöutskottet (ENVI). Europaparlamentet har inte ännu utsett föredragande för ärendet.

5 Förslagets konsekvenser

Bedömningen av förslagets konsekvenser grundar sig i huvudsak på de synpunkter som framfördes i kommissionens arbetsdokument (SWD (2021) 459 final) av december 2021.

5.1 Konsekvenser för den nationella lagstiftningen

Förordningen är direkt bindande och förutsätter inga direkta ändringar i lagstiftningen i Finland. Däremot kan det krävas nationell lagstiftning för att utse en sådan behörig myndighet som avses i förslaget och för att fastställa påföljder.

5.2 Ekonomiska och andra konsekvenser

Kommissionen har bedömt att förordningen medför ringa administrativa tilläggskostnader för samarbetsorganisationen för energitillsynsmyndigheter ACER och för kommissionen i anknäring till rapporteringen av metanutsläpp. Kommissionen bedömer att kostnaderna för företagen uppgår till 127 miljoner euro årligen för uppfyllandet av skyldigheterna enligt förordningen. Kommissionen anser dock att detta är ringa i proportion till den summa som årligen används för inköp av fossila bränslen till EU (184 miljarder euro 2020).

Den myndighet som i Finland utses till behörig myndighet får enligt preliminära uppskattningar ringa tilläggskostnader för sammanställningen av verksamhetsutövarnas metanutsläppsrapporter och den årliga rapporteringen till kommissionen. I Finland omfattas ett begränsat antal överförings- och distributionsnät för naturgas samt LNG-terminaler av förordningen.

6 Ålands behörighet

Frågan hör enligt 18 § 10 och 22 punkten i självstyrelselagen för landskapet (1144/1991) till landskapets lagstiftningsbehörighet.

7 Statsrådets ståndpunkt

Allmänt

Finland har som en del av Europeiska unionen förbundit sig till klimatavtalet från Paris. Målet förutsätter att klimatåtgärder byggs upp på lång sikt på så vis att EU:s klimatneutralitet uppnås på ett socialt, ekonomiskt och ekologiskt hållbart sätt före år 2050. Som en del av detta mål anser statsrådet det vara viktigt att man som ett slutresultat av förhandlingarna om 55-beredskapspaketet som en helhet uppnår ett klimatmål på minst 55 procent år 2030, vilket även kan överskridas. Förslagen i beredskapspaketet har flera korsvisa effekter och statsrådet betonar att upprätthållandet av beredskapspaketets ambitionsnivå i sin helhet ska säkerställas.

Statsrådet anser det viktigt att förhandlingarna framskrider i snabb takt för att det ska finnas tillräckligt med tid för genomförandet. Samtidigt understryker statsrådet att 55-beredskapspaketet även styr EU:s övergång till en klimatneutral ekonomi. Övergången ska genomföras på ett socialt, ekonomiskt och ekologiskt hållbart, effektivt och kostnadseffektivt sätt med beaktande av synpunkter som anknyter till förebyggande av naturförluster, digitalisering samt rättvisa i övergången. Statsrådet utvärderar förslagen ur synvinkeln för nationell och europeisk helhetsnytta. Utöver klimateffekterna ska förslagen på ett mångsidigt sätt beakta konsekvenserna för bland annat konkurrenskraften, statens totalinkomst och Finlands betalningar till EU. Dessutom är det viktigt att systematiskt utvärdera beslutens konsekvenser för medborgarnas välfärd (E 97/2021 rd).

Metanförordningen

Statsrådet anser det i princip vara motiverat att metanförordningen antas. Det är bra att EU genom metanförordningen genomför åtgärder som strävar till utsläppsminskningar och därmed även bär ansvaret för internationella förbindelser och skyldigheter genom att till exempel förankra besluten från mötet i Glasgow samt åtgärder som stöder den globala utfästelsen om metan (Global Methane Pledge) som fick sin början i samband med mötet.

Statsrådet anser det vara viktigt att man i anknytning till mätning och rapportering av växthusgaser även utvecklar metoder för mätning och rapportering av metanutsläpp som är avsevärt noggrannare än de nuvarande, varvid åtgärdernas effektivitet inom olika sektorer och områden kan allokeras mer exakt. I insamlingen av mätuppgifter och rapporter ska man samarbeta och i mån av möjlighet stödja sig på befintliga strukturer för att undvika överlappande arbete. Det är bra att utsläpp bekämpas samtidigt som ekonomisk nytta nås, genom att undvika och förhindra onödiga läckage i synnerhet vid transport och lagring av naturgas, då en större del av gasen blir bränsle.

Av EU:s metanutsläpp svarar energisektorn för cirka 19 procent, varav över hälften kommer från kolgruvor och behandling av kol samt från naturgasverksamhet. Statsrådet anser det vara bra att metanförordningen bekämpar utsläppen från dessa källor genom att förutsätta införande av obligatoriska kartläggnings- och reparationssystem för läckage inom kol-, olje- och gassektorerna samt genom att förbjuda rutinmässig fackling och utblåsning.

Statsrådet fäster uppmärksamhet vid att av Finlands metanutsläpp svarar energisektorn för mindre än 5 procent. Oljans och gasens användnings andel är under 1 procent. Finlands naturgasnät är nytt i sin helhet, och föranleder inga betydande utsläppsläckage. Kartläggnings- och

U 19/2022 rd

reparationssystemen för läckage är på en hög nivå. Man kan till och med uppskatta att reglerna enligt EU:s metanförförordning inte medför några betydande tilläggsåtgärder för Finlands olje- och naturgasinfrastruktur. Det finns ingen kolgruvsverksamhet i Finland.

Förordningen gäller metanutsläpp i EU:s energisektor och därför är en betydande minskningspotential i de totala utsläppen relativt begränsad enbart med beaktande av åtgärderna enligt denna förordning. Andra betydande metanutsläppskällor, inom avfalls- och jordbrukssektorerna, försöker EU redan påverka med hjälp av befintliga sektorspecifika regleringsinstrument eller planer i samband med att de revideras. Statsrådet fäster uppmärksamhet vid att förslaget till metanförförordning som gäller energisektorn är en relativt kraftfull åtgärd.

Av den fossila energi som används i EU produceras endast en liten mängd i EU och betydande metanutsläpp från energisystemet orsakas alltså även utanför gränserna. Statsrådet anser det vara motiverat att kommissionen föreslår årliga rapporteringsskyldigheter för importörer, genom att skapa en internationell transparent databas för metanutsläpp samt genom att delta i det internationella metanutsläppsobservatoriets verksamhet, där man globalt observerar och kartlägger betydande utsläppskällor bland annat med hjälp av satelliter.

Statsrådet anser att de rapporterings- och förvaltningskyldigheter som kommissionen föreslår är godtagbara för Finlands del, men noterar samtidigt att kraven i vissa medlemsländer kan verka tunga i förhållande till den nytta som uppnås.

Statsrådet förhåller sig reserverat till de delegerade akter som föreslås. I synnerhet finns det skäl att noggrant överväga kommissionens befogenhet att genom delegerade akter ändra innehållet i den rapportering om metanutsläpp som krävs av importörer av fossila bränslen.